A అడల్ట్స్ ఓన్లీ కథ!

రాత్రి పదం ్యింది.

శ్రీమతి బెడ్‌రు ూమ్‌లో గాఢ నిద్రలో వుందని చూడకుండానే చె ప్పేయగలను.

రాజారాం ఇచ్చిన లేటెస్ట్ ఇంగ్లీష్ నవల చదువుతూ వున్నాను. చాలా ఆస క్తికరంగా వుంది. కానీ మధ్య మధ్యలో శృంగార సన్నివేశాల జోరు మాత్రం చాలా ఎక్కువగానే వుంది.

నాకు రాధతో పెళ్లం ు ఎనిమిదేళ్లయ్యింది. న లుగేళ్ల మా అబ్బాయి నవనీత్. మ వైవాహిక జీవితంలో ఇ ంతవరకూ ఏలాంటి ఒడిదుడుకు ా లేవు. రాధ నాకెంతో అనుకూల వతి అయిన భార్య.

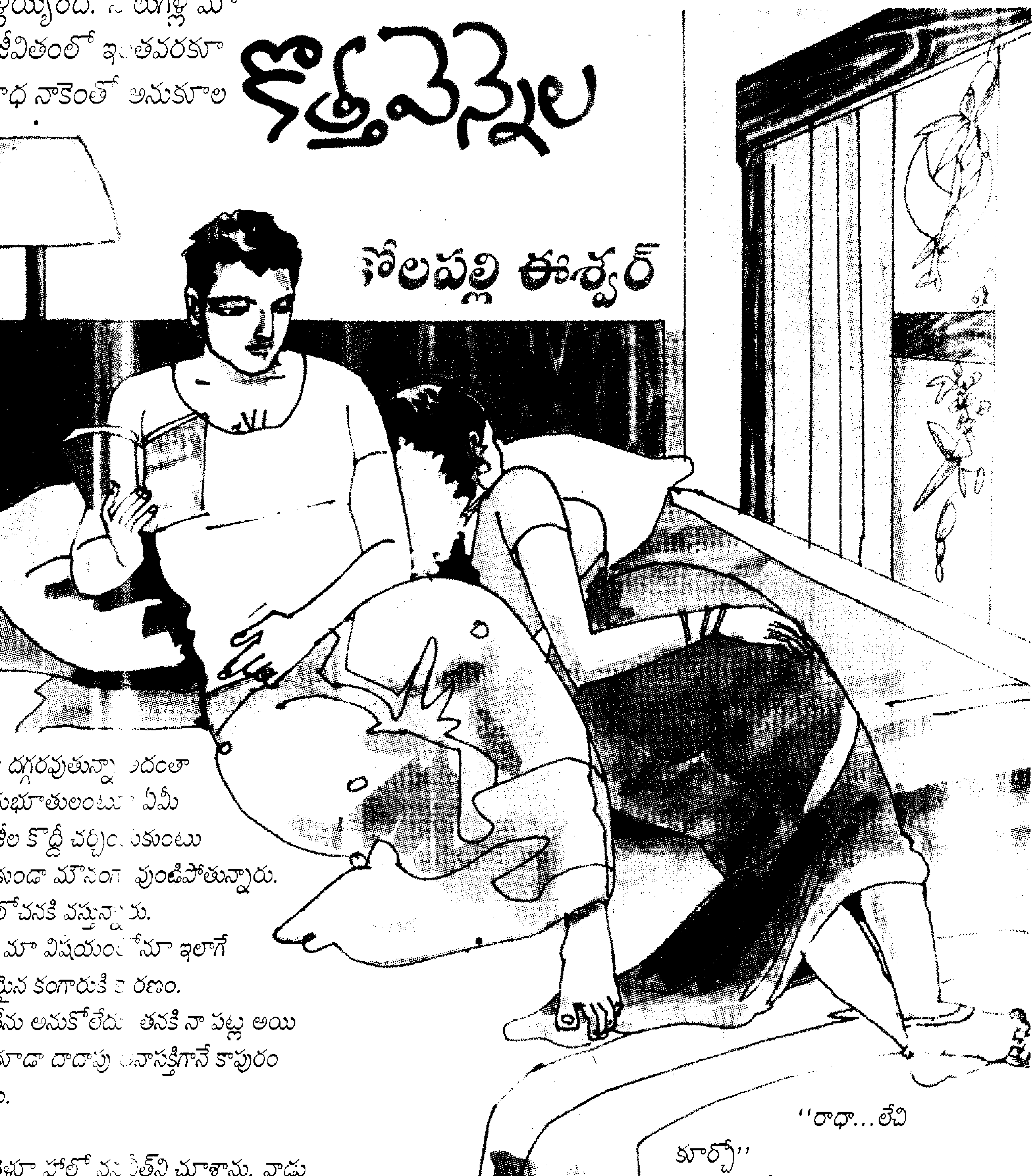

కొత్త వెన్నెల

కోలపల్లి ఈశ్వర్

ఇప్పుడు ఈ నవల్లోని ఒ ో విషయం నన్ను ఉన్నట్టుండి ఆ లోచనల్లో పడవేసింది. ప్రేమిం ు పెళ్లి చేసుకున్న ఒక జంటకి ం నెలలు తిరక్కుండానే శృంగా ! బోర్‌గా అనిపిస్తున్నట్టు రాశ రచయిత.

ఇది నిజంగా నమ్మదగిన ష యమేనా? అందులోనూ ప్రేమించి, ఒకరినొకరు గాఢ ా ఇష్టపడి పెళ్లి చేసుకున్న వాళ్ల .. అంతలోనే ఇలాంటి అనుభ తికి ఎందుకు లోనవుతున్నా ?

అతని వయసు ముప్పం ఏడు. ఆమెకి ముప్పయ్.

వాళ్లకి బెడ్‌రూమ్ సుంద స్వప్నం కావడం లేదు. ఇద్దర ు శారీరకంగా దగ్గరవుతున్నా అదంతా యాంత్రికంగానే జరిగిపోతు ్ది తప్ప అనుభూతులంటూ ఏమీ మిగలడం లేదు. ఆ విషయ ఇద్దరూ పేజీల కొద్దీ చర్చిం ుకుంటు న్నారు. రోజుల తరబడి మ ా మంతీ లేకుండా మౌనంగా వుండిపోతున్నారు. చివరికి విడాకులు తీసుకుం మా అనే ఆలోచనకి వస్తున్నారు.

ఇదంతా నాలో అలజడి రేకెత్తిస్తోంది. మా విషయం ోనూ ఇలాగే జరుగుతోందా మరి? అదే న ోని అస్పష్టమైన కంగారుకి కారణం.

రాధకి నేనంటే ఇష్టం లే ి ఎన్నడూ నేను అనుకోలేదు. తనకి నా పట్ల అయి ష్టత ఎప్పుడూ లేదు. కానీ మే ము ఇద్దరం కూడా దాదాపు అనాసక్తిగానే కాపురం చేస్తున్నామేమోనని నాలో ఏ ి అనుమానం.

పుస్తకం మూసి లేచాను.

ముందు గదిలో లైటార్పి బెడ్‌రూంకి వెళ్తూ హాల్లో నవ ీత్‌ని చూశాను. వాడు నానమ్మ పక్కన హాయిగా ని పోతున్నాడు.

చిన్నగా నిట్టూర్చి బెడ్‌రు ంలో అడుగుపెట్టాను. రాధ ఏమీ పట్టనట్టుగా మంచి నిద్రలో వుంది. ఎం అలసిపోయినట్టుగా వుంది ఆ మె ముఖం. ఈ వయసులో నా ఇరవై ఏళ్ల అమ్మా యిలా పొందిగ్గా వున్న మేని ాంకం తనది. కానీ అది మగ ాడిని రెచ్చగొట్టి కోరి కని రేకెత్తించేంత సెక్సీత్వం కపోవచ్చని నా అభిప్రాయం. మెల్లగా వెళ్లి తన పక్కన కూర్చున్నాను.

''రాధా..'' పిలిచాను ఆమె భుజంపై చేయివేసి..

ఆమెలో కదలిక లేదు. మళ్లీ పిలిచాను. చిన్నగా కళ్లెత్తి చూసింది. మళ్లీ కళ్లు మూసుకుంది.

''చదవడం అయిపోయిందా? పడుకోండి'' అంది మళ్లీ నిద్రలోకి జారు కుంటూ.

''రాధా...లేచి కూర్చో''

''ఏంటో చెప్పండి'' అంది నా వైపు తిరిగి కళ్లు తెరవకుండానే.

ఏం చెప్పాలి?! అసలెందుకు పిలుస్తు న్నాను?! తెలీదు. ''ఏంటా మొద్దు నిద్ర! కాసేపు మాట్లాడుకుందాం'' అన్నాను రవ్వంత విసుగ్గా.

వెంటనే రాధ లేచి కూర్చుని నావైపు అదోలా

చూసింది.

''ఏంటీ నిద్దరొస్తుందా?''

''అదేం ప్రశ్నండీ..పదకొ[illegible]ప కావస్తోంది. ఉదయం ఐ[illegible] గంటలకే లేవొద్దూ? ఎన్ని పనులున్నాయె[illegible] తెలుసుగా? మీకు నిద్దర రా[illegible]డం లేదా? పాలు తీసుకురానా?''

''అబ్బే అది కాదు. కాసేపు [illegible]బుర్లు చెప్పు'' అన్నాను.

విచిత్రంగా చూసింది రాధ [illegible] నవ్వింది అదోలా.

''కబుర్లా? ఏమున్నాయి? [illegible]దాయం, ఖర్చు, ఇల్లు కొను[illegible]వడం, మా చెల్లెలి పెళ్లి, మీ అమ్మగారి ఆర[illegible]గ్యం, నవనీత్ చదువు... ఇవ[illegible] రోజంతా మాట్లా డుకుంటూనే వున్నాం కదా!'' [illegible]రువుగా నిట్టూర్చాను.

''ఇంకేమీ లేవా? ఎందుకు [illegible]వంటావ్?!'' అన్నాను.

పేలవంగా నవ్వింది మరో[illegible].

''నాకైతే చెప్పడానికేమీ తో[illegible]చం లేదు. మీరే ఏదైనా చెప్ప[illegible]డి''

''ఆనాటి వయసు పులకిం[illegible]లు, ప్రేమావేశాలు, వలపు [illegible]సగుసలు ఇప్పుడెం దుకు లేవు రాధా? ఇంతలోనే [illegible]యసు పైబడిందా? ముసలి[illegible]ళ్లమైపోయామం టావా?'' అన్నాను.

రాధ ఎటో చూస్తూ ఆలో[illegible]స్తున్నది.

''నా వరకు నేను ఏదో ఆ[illegible]చించను. సూర్యోదయం, [illegible]ర్యాస్తమయం, ఇంటిపనులు, బట్టలుతడకం, [illegible]ంట చేయడం, మీ అమ్మగా[illegible]కి, మీకు, వాడికీ అన్నీ వేళకి సరిగ్గా అమరుతున్నా[illegible]యో లేదో చూసుకోవడం... [illegible]ంకేముంది? అంతలో చీకటి పడుతుంది. [illegible]సిపోతాను. నిద్దొస్తుంది. [illegible]న్నేం చెప్పమం టారు ఇంతకన్నా?''

నిజమే! మేమిరువురం య[illegible]త్రాల్లా మారిపోయాం. అం[illegible]ా రొటీన్.

''మనం సుఖంగా లేము క[illegible]ా?'' అన్నాను.

''మీరా? నేనా?'' అడిగిం[illegible]

''అంటే?''

''ఏమో! సుఖమంటే ఏమి[illegible]ని! ఒక్కటిగానే బతుకుతు[illegible]ం. నాకంటూ వేరే ప్రపంచం ఏదీ లేదు. మీకు [illegible] ఇదే ప్రపంచం. మీ మనసులో ఏముందింకా?''

కొద్దిసేపు మౌనంగా వుండి[illegible]యాను. ఆ తరువాత ఏదో ఆలోచన తట్టింది. రాధని దగ్గరగా తీసుకుని ఆమె [illegible]గ్గపై ముద్దు పెట్టుకున్నాను. రాధ నిశ్చలంగా వుండిపోయింది. ఆమెని రెండ[illegible] చేతులతో బలంగా గుండెకి [illegible]దుముకున్నాను. ఆమె సహకరించింది. తన చేత[illegible]ని నా వీపు చుట్టూ వేసి నా[illegible] ఒదిగిపోయింది.

నేను రాధ పమిటని తప్పిస్త[illegible]డగా తను మంచం పక్కనే గోడపై వున్న స్వి[illegible]చ్ నొక్కి లైట్ ఆఫ్ చేసింది. ఒక్కక్షణం ఆగి [illegible]కి తిరిగాను. ఎందుకోగానీ... ఈ క్రీడలో ఏ[illegible]యదనమూ దొర కదేమోనన్న ఫీలింగ్ కలిగింది. [illegible]ముకోకుండా నా మూడ్ మారిపోవడం గమనిం[illegible]చ రాధ మరింకేమీ మాట్లాడలేదు. ఒక్కసారి నిట్టు[illegible]ర్చి ''పడుకోండి'' అనేసి కళ్లు మూసుకుంది.

కొండపై నుండి జర్రున జా[illegible] అగాధంలో పడిపో తున్నానా అనిపిస్తోంది.

ఎందుకీ నిస్తేజం? ఏమిటీ నై[illegible]శ్యం? తల బద్దలైపో తుండగా గట్టిగా కళ్లు మూసుకు[illegible] నిద్రపోవడానికి ప్రయత్నించాను. ఎప్పుడు కును[illegible] పట్టిందో తెలి యదు. మరునాడు ఉదయం క[illegible] తెరుస్తుండగా ఎందుకో నటరాజ్ గుర్తొచ్చాడు.

నటరాజ్ నా బాల్య స్నేహిత[illegible]డు. బాగా చదువుకున్న వాడు. థింకర్ కూడా. సాయం[illegible]ం అతన్ని కలవాలని అనుకుంటూ మంచం మీదనుంచి లేచాను.

సాయంత్రం నేను వెళ్లేసరికి నటరాజ్ ఇంట్లోనే వున్నాడు. ఎంతో ఆత్మీ[illegible] పలకరించి గౌరవ మర్యాదల్లో నిమగ్నమయ్యాడు. కాసేపు అతని భార్యాపిల్లల్తో సరదాగా కబుర్లు చెప్పడమయ్యాక... వాళ్ళని టీవీకొదిలేసి ఇద్దరం కలిసి మేడ మీదికి వెళ్లాం.

చల్లని సాయంత్రం అది. అప్పుడే చుక్కలు ఒక్కొక్కటి ఆకాశం పరదాపై పువ్వుల్లా ప్రత్యక్షమవుతున్నాయి. ''ఊ..చెప్పరా. ఏమిటి ఏదో బాధ పెట్టుకుని కుమిలిపోతున్నట్టున్నావ్!'' అన్నాడు నటరాజ్.

ఇంక దాచేదేముంది! నా మనసులోని ఆవేదననంతా అతని ముందు వెళ్లబో[illegible] కున్నాను. అంతా శ్రద్ధగా విన్నాక చిరునవ్వుతో నావైపు చూశాడు వాడు.

''చూశావా.. బాధల్లేకపోవడం కూడా ఎంత పెద్ద బాధో! నీ జీవితం నిజాని కెంతో సాఫీగా సాగిపోతోంది. మీ మధ్య భేదాభిప్రాయాలు లేవు. మీకు ఆర్థిక సమ స్యలూ అంతగా లేవు. మీ మధ్య అండర్‌స్టాండింగ్‌కి లోటు లేదు. అదే మీ సంసా రంలో మాధుర్యానికి కొరతని సృష్టిస్తున్నది'' చెప్పాడు.

ఆశ్చర్యంగా చూశాను. ''అవున్రా... జీవితం అన్నాక చిన్న చిన్న కలహాలు, అ[illegible] కలు, రుసరుసలు, ఎడబాట్లూ.. అన్నీ వుండాలి. మీరు అదే పనిగా వద్దించిన [illegible] రిలా జీవితాన్ని మలచుకుని సంతృప్తి నీడలో బతుకుతున్నారుగానీ దాంపత్యాన్ని ఎలా చైతన్యవంతం చేసుకోవాలో ఆలోచించలేకపోతున్నారు. అందుకే నాదొక చిన్న సలహా...'' అని ఆగాడు నటరాజ్.

''ఏమిటి మమ్మల్ని పోట్లాడుకోమంటావా?'' అని అన్నాను అనుమానంగా.

నవ్వాడు వాడు.

''అబ్బే లేదు గానీ.. ఎప్పటికప్పుడు ప్రతి చిన్న విషయంలోనూ ఒకరినొకరు వంత పాడుకుంటూ వెళ్లే స్వభావాన్ని మార్చుకోండి. ఎవరి వ్యక్తిత్వాలని వారు గౌరవించుకోండి. అందుకోసం కొద్దిగా ఫైట్ చేయాల్సి వచ్చినా వెనక డుగు వేయకండి. ఒకసారి ఒకరు, మరొకసారి మరొకరు గెలుస్తుంటేనే మానసిక వికాసం కలుగుతుంది. గెలుపు, ఓటములలోనే జీవన మాధుర్యం దాగి వుంది. ముందుగా మీరిద్దరూ కలిసి కొన్నాళ్లు ఏదైనా సుందర ప్రదేశానికి వెళ్లి జాలీగా నాలుగు రోజులు గడిపిరండి. ఎంతో ఫ్రెష్‌గా అనిపిస్తుంది.''

''అంటే హనీమూన్ లాగానా?''

''అదే అనుకో.. మరో హనీమూన్‌గా భావించుకో. అసలు హనీమూన్‌లు జీవితానికి ఒకటేసారి అని ఎందుకనుకోవాలి? వాటిని ఎన్నోసార్లు జరుపుకుంటుంటేనే జీవితం నిత్యనూత నంగా వుంటుంది. ఆ తరువాత వ్యక్తిత్వాలని నిలబెట్టుకునే ఆలోచనలు మొదలుపెట్టండి. ఆ విధంగా మీ జీవితంలో కొత్త వెన్నెలలని చూడగలుగుతారని నమ్మకంగా చెబుతు న్నాను''

''చాలా బాగా చెప్పావురా. థాంక్స్. నువ్వు చెప్పినట్లు వచ్చేవారమే ప్రోగ్రాం వేస్తాను'' అన్నాను లేచి వాడికి షేక్‌హ్యా[illegible] డిస్తూ.

''విష్ యూ హేపీ న్యూ హనీమూన్'' అంటూ వీడ్కోలు చెప్పాడు నటరాజ్ నవ్వుతూ.

☆

కొత్త రమ్య

గ్లామర్‌స్టార్ రమ్యకృష్ణకి జనాల్లో మంచి ఫాలోయింగ్ వుంది కదా! ఇటీవల స్టార్‌రేస్‌లో కాస్త వెనకబడిన రమ్య తిరిగి అందరి దృష్టిలోకీ వచ్చే పాత్ర 'పంచతంత్రం' సినిమాలో దొరికింది. ఈ సినిమాలో ఓ కొత్త రమ్యని చూస్తారని చెన్నై సినీ వర్గాలు చెప్పుకుంటున్నాయి.